

Druknaður.

Hósdagin hendi ein syndarlig ólukkan í Skopun. Ein 6 ára gamalur Havnardrongur, Haraldur (Hille), sonur Hjaltalíns, sum var og ferðaðist í Skopun, varð frá morgninum saknaður. Leitað varð eftir honum allan dagin. Onkur hevði sæð hann á kaiuni við tráðu, og menn óttaðust fyrri, at hann var druknaður. Teir fóru at dreggja, og móti kvøldi funnu teir líkið. — Drongurin var farin niður fyrri og druknaður.

Poul Johs. Hansen,

hinn kendi træðarmaðurin í Havn, doyði hóskvöldið.

Sparikassin.

Til direktor fyrri sparikassan varð valdur harra Emil Olsen, og í hansara stað sum kassameistari varð valdur harra Thomas Thomsen, ið var fulltrúi á dómarakontórinum.

Svartaspilla.

Longu sæst svartaspillan í ymsum veltum í Havnini. Henda eplaskjúka gjordi ræðuligt herverk í fjør, so menn megu royna at týna hana, áðrenn hon reidiliga hevur fingið fastatøkur.

„Dansk Arbejde“.

Útgevingarnir frá »Dansk Arbejde« fóru niður aftur við »Tjaldur« hóskvöldið. Teir halda seg hava fingið gott úrslit úr ferðini og hava millum annað fingið stovnað ein »avleggjara« av felaginum í Føroyum. — Í nevndini fyrri teirri føroysku deildini eru: P. S. Hansen formaður, P. Jensen, J. P. Henriksen, L. Waagstein, frú Müller, Poul Niclasen og M. A. Jacobsen.

Tøkk.

— Løgtingskrivstovan hevur fingið sendandi soljóðandi skrivils, ið teir biðja okkum kunngera:

»Modtag vor hjerteligste Tak for den smukke Gave til vort Bryllup.

Ingrid. Frederik.

J. M. Poulsen

úr Skopun er fyrri statin um-sjónarmaður við kajbyggingina, sum nú er byrjað í Vestmanna.

Greinar

og har í millum svar frá P. F. Joensen til King prest mega biða.

K. F. U. K.-

kvinnur og aðrar við teimum eru nú í summarútiveru í Sandavági.

Katólski barnahavin

er opin í summarferiini fyrri tey, sum ynskja tað, men mest til útleikir, tá ið veðrið loyvir.

Yvirlærari.

Við realskúlan í Havn skal setast nýggjur yvirlærari. Lønin er 5460 kr. um árið og verður økt 3. hvørt ár við 600 kr. upp til 6660 kr. umframt tey vanligu »tilleggin«. Yvirlærarin skal eisini vera fyrstioðmaður lærarskúlans og fær 100 kr. um mánaðin fyrri hetta embætti umframt 4 kr. fyrri hvønn skúlatíma. Umsóknir verða stílaðar til kongin og sendar til undirvísingarmínisterið.

Meslingar

ganga nú í Havnini og eisini í einstokum bygdam, t. d. í Porkeri. Í Havn er tó ikki nógv fólk sjúkt, men einstøk av teim vaknu eru reidiliga ring.

Arsprógvini

við Tórshavnar millum- og realskúla vóru liðug miðviku-dagin. 11 fingur real- og 33 fingur millumskúlaprógv.

Omandottin.

Miðvikudagin hendi ein ólukkan eisini í Skopun. Nakrir smá-dreingir vóru Tormannsgjógvi á klíntra; ein teirra, Jógvann Johannessen, 13 ára gamalur, datt oman í gjónna, sum er hog, niður á hellu, og nakkin lók. Tá hann blóðandi varð liggjandi, fóru hinir dreingirnir heim at siga frá, og menn komu og bóru hann heim. Læknin læt hann fara til hospitalið hósdagin. Hann livir nú eftir um-stöðunum væl, og fyrri livinum er einki at frykta.

Frá Tórshavnar havn.

Í farnu vikuni hava hesi skip verið á havnini: 30 juni. Coralén I, norskt fiskiskip, til Labrador, 1. juli Ekliptika, fór rannsóknarferð til Eysturgrønlands, Artic, norskur bátur, veiður springarar undir Føroyum, hevði fingið 9. Sjólovan av Eysturlandinum (6000) 2. fór Prinsessa Maria á Eysturlandið, har teir skulu rógva út frá skipinum, 3. Paulina, dekksbátur úr Vági, kom av Eysturlandinum (14.000). Vard eftir fiski frá Hawes, 4. Energy, fór á Eysturlandið.

Eysturlandið.

Av Eysturlandinum frættist frá ringum veðri herfyri. Frætt er frá Bjørn Ólavsson, ið hevði 19.000, og Thor, ið hevði 8.000.

„Anana.“

Við av venda okkum til útgerðarmenninar frætla við, at útróðarmenninir á »Anana« 2. juli høvdu veitt 20 tons.

Fótboltur.

Havnar Boltfelag, 1. hold fer til Klaksvíkar í morgin at spæla móti K. í. Farið verður við »Viðanesie«. Sama dag kemur annað hold úr Vági norður til Havnar at spæla móti 2. holdi hjá H. B.

ÚR SUÐUROY

Í kappróðri við deyðan.

2 tímar og 25 minuttir doktararóður frá Sandvík til Tórshavnar.

Interview við harra Rudolf Niclasen á Tvoroyri.

Vit hitta fyrrverandi yvirrakara Rudolf Niclasen á Tvoroyri og biðja hann greiða okkum frá doktararóðrinum frá Sandvík til Havnar fríggjadagin 21. juni.

Harri Rudolf Niclasen, sum kann enskt mál eins væl og sítt móðurmál, er sum fáur kunnugur við teir ensku trolaraskipararnar, og tá ið nakar vil heita á ein trolaraskipara, verður vanligi vent sær til harra Niclasen sum millummann og tálk.

»Eg ynski«, sigur harra B. N., »nú tá ið tygum biðja meg siga frá hesi — um eg so má siga, kappsigling við deyðan, at nýta høvi til at draga fram og undirstríka nakað, ið vit eiga at prísa og virða hin enska trolaraskiparin fyrri:

tað er hansara óføra beinsemi og valvilji, tá ið heiti verður á hann í fára- og neyðstund so væl sum til gamans og frægd.

Ja, ein gentilmaður út í negurnar er hin enski sjomaðurin í gaman sum í vanda — tað kann eg siga, ið kanska kenni eina best og mest til hann í hesum føri —.

Hvat ið viðvikur hesi ferð, ið tygum spyrja um, so er hon eitt gott dømi um hin enska sjómannsins »gentlemanlike«.

Tað var fríggjadagin, hin 21. juni. Eg var staddur um borð í trolaranum »Sandringham« og prátaði við mín góða vin kaptein Wilson. Tá kemur havnarfútin J. Petersen við skundi um borð við telefonboðum frá Sandvík um í Guds navn at fáa ein trolara til Sandvíkar fyrri at flyta eina barsilskonu til Tvoroyri.

Kapteinur Wilson — forarin á »Sandringham« segði ja, áðrenn hálvatalað var orð. Farið var við tað sama. Eg fylgdi við sum tálkur.

Tá ið vit komu inn á Sandvík, kom bátur skúmandi út í móti okkum við tí beskeð, at konan kundi ikki flytast, fyrr enn doktarin var komin — og hann var farin til Hvannhaga, tá ið telefonboð var sent eftir honum. — Kapteinur Wilson gjørdi stutt av, hálaði bátin inn og helt til Hvannhaga eftir doktaranum. — Tað gekk ikki lang tíð, til trolarin var aftur í Sandvík við doktaranum, ið var settur í land.

Stutta tíð aftaná kom boð um borð, at konan var so ring, at hon ikki kundi flytast.

Keypið Suðuroyar margarin!

tað smakkar altíð væl!

Máling

Tapet

Linoleum

TH. 81. Poul Arne Poulsen.

Hálað var so inn fyrri at fara út at fiska. Men í tí, vit skuldu stíma út í havið, siggja vit bát leggja frá landi. Komn at borði, var spurt, um harri Wilson vildi fara konuna til Havnar.

»Of course« — sjálvandi — »its the last we can do for a humanlife« — tað er hitt síðsta, vit kunnu gera fyrri eitt memmisjúkjalv — var harra Wilsons eygublikkliga svar.

Hann skipaði so í tí størsta hasti manningina at rigga upp á »keysini« fyrri teirri sjúku konuni. Eingin vildi standa aftast — hvor maður møtti við sínum teppi. Máttur vórðu tiknar av dyrkinum fyrri at breiða undir seingina, skotfjalir vóru settar upp við »gelendarin« fyrri at geva læ — stutt sagt! alt var gjørt, sum gerast kundi um borð, fyrri ta sjúku konuna.

Kapteinurin gav »ordrar« til at »fýra« alt, ið orkast kundi. Hann setti ein eykamann afturat hinum fýrbataranum til at — skumpu kol.

So varð hildið av stað. Av og á allan vegin norður eftir eggjaði harri Wilson fýrbatar-

SMÍÐING

av einum húsi

yvir í Tjaldavík verður hervið úthodið.

Nærri við at venda sær til ANDREAS OLSEN, Frøðbæ.

munum at »fýra« alt, ið teir vóru mentir.

Læknin og ljósmóðurin og nakrir aðrir menn fylgdu við, har í millum ektamaðurin Sofus Kirlt, skiparin á »Egeriu«.

Tá ið vit komu til Havnar og legdu at landi, vóru bert 2 tímar og 25 minuttir gingið, síðan vit fóru av Sandvík. Hetta er víst »rekord« av doktararóðri her á landi.

Konan kom við tað sama undir knívin — og kom frá operasjónini við livinum. — Barnið livdi við.

I dag havi eg frætt, at tað seinri er deytt.

Hesin deyðaróður — ella rættari sigling — er ikki bert eitt dømi um eingilsmannsins hjálpssemi og beinsemi móti Føroyingum, men hann sýnur hjartalari enn langar talur, hvussu neyðturviligi tað er, at Suðuroyin fær sjúkravíðurskiptini broytt.

Tað er gott, at tað finnst menn av harra Wilsons karakteri. Eg kenni hann sum ein av teim finstu gentlemannum, ið vilja inn á fjørðin her.»

6 milliónir krónur kundu ligið í lögtingsins kassa bara av brunatryggingini, um afturhaldsflokkarnir ikki høvdu haft sitið við ráðið.

„Sagen udsættes“, t. v. s., tá ið hin privati frami-hjærættur skal nertast.

Túnatos.

Hanus og Tummas hittast í túninum og heilsa hvør upp á annan.

»Hatta Sverri í Kirkjubø er ein skendargestur«, heldur Hanus fyrri. »Jákupp handan ánnu fortelur mær, at Sverri háðar okkara gomlu, heiðraðu lögtingsmenn og sigir, at ultan á tinghúsinum átti at staðið, at »hetta er húsið, har sakirnar útsetast til næsta ár«.

»Slikt bartroge«, svarar Tummas, »soleiðis er eitt sum annað. Nú er nýtt blað komið út í Havnini, sum ikki er mælari enn Sverri. Har skriva teir, at ein sak hevur verið hagreiðd á lögtingi líka síðan 1904, og hvørt ár hevur hon verið goymd við

teim orðum, at »Sagen udsættes til næste Aar«. Eg fati ikki, at fólk kunna fáa seg soleiðis at spilla lögtingsmenn okkara úte.

»Hvat er tað fyrri ein sak?« spyr Hanus.

Tummas: »Tað er sakin um føroyska brunatrygging«.

Hanus: »Hatta ljúga teir tó ikki; tí tað árið var eg heima og plegdi at vilja niðan í tingið. Já, rætt er tað. Í 1904 var tann sakin til víðgerðar á tingi. Er hon ikki liðug enn? Har kemur Jógvann á Brekku. — Hann man víta beskeð um hetta. — Hvussu er vorið við sakinum um føroyska brunatrygging, er hon ikki liðug enn?«

Jógvann: »Tí skuldu bött. — Tað er ein skomm fyrri landið. Eg havi svorið tann dýra eið